

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch recht

<https://hdl.handle.net/1874/267318>

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD VAN

DOCTOR IN HET ROMEINSCH EN HEDENDAAGSCH RECHT

AAN

DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

NA MACHTIGING VAN

DEN RECTOR MAGNIFICUS

Dr. J. J. VAN OOSTERZEE,

Gewoon Hoogleraar in de Godgeleerdheid,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT,

EN

VOLGENS BESLUIT DER RECHTSGELEERDE FACULTEIT

TE VERDEDIGEN

DOOR

FREDERIK KAREL BOSCH,

GEBOREN TE UTRECHT.

op Vrijdag den 27sten November 1868, ten 3 ure.

UTRECHT,

J. DE KRUYFF.

1868.

STELLINGEN

DOCTOR IN HET ROEINISCH EN NEDERDAAAGSCH RECHT

DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT

DE J. J. VAN OUBTERKERK
DE TOEWIJDING VAN HET DOCTORAAT

FRANZISKA KAMEL BOSCH

STELLINGEN.

I.

Ten onregte wordt beweerd dat L. 51 eerste gedeelte en § 1 in strijd is met L. 11 § 3 en 15 § 1 D. ad leg. Aquil. (9.2).

II.

De strijd tusschen L. 23 D. en L. 32 § 1 en 33 de don. int. vir et ux. (24.1) is slechts schijnbaar.

III.

Aan de bepaling der L. 13 § 4 D. de hered. instit. (28. 5) wordt niet gederogeed door L. 23 eerste gedeelte C. de legat. (6.37).

IV.

L. 34 § 2 D. de O. et A. (44.7) wordt teregt in de Florentijnsche Codex gelezen als volgt: »sed verius est remanere, quia simplo accedit et simplo subducto locum non habet.»

V.

Minderjarige kinderen, in een gesticht verpleegd, staan, zolang zij zich daarin bevinden, niet onder de uitsluitende voogdij van regenten of regentessen.

VI.

De woorden van art. 429 B. W. »behalve vader of moeder» zijn af te keuren.

VII.

De gemeenten zijn niet gehouden tot vergoeding der nadeelen veroorzaakt aan de aangrenzende eigendommen door de verhooging der straten.

VIII.

Aan de uitvoerders van uiterste wilsbeschikkingen kan het bezit der erfenissen niet voor langer dan één jaar gegeven worden.

IX.

De koper eener erfenis heeft geen regt op hetgeen na het sluiten der koopovereenkomst jure accrescendi aan den erfgenaam, verkoper, mogt zijn aangekomen.

X.

Men kan zich tegen den wil van den schuldeenaar borg voor hem stellen.

XI.

Wanneer meerdere personen zich onder afstand van alle exceptiën solidair aansprakelijk hebben gesteld voor eene schuld, waarvan in de acte van borgtogt alleen de oorzaak doch niet het bedrag vermeld staat en welk bedrag, tijdens de borgtogt werd aangegaan, aan geen der partijen bekend was, dan zal de borg, welke door den schuldeischer tot betaling van een zeker bedrag in regten vervolgd is, en, zonder den schuldeenaar van deze vervolging kennis te hebben gege-

ven, betaald heeft, zijn verhaal verliezen op zijne medeborgen.

XII.

Wanneer het onderwerp eener overeenkomst eene onbepaalde waarde betreft, wordt het bewijs door getuigen toegelaten.

XIII.

Hij die krachtens eene verbindtenis, aangegaan voor onbepaalden tijd, aan zekere personen of gezelschappen tegen vooraf bepaalden prijs spijs verschaft, is koopman.

XIV.

Het bestaan eener vennootschap onder firma kan tusschen de vennoten onderling door alle middelen regtens worden bewezen.

XV.

Het saldo, hetwelk de eene vennoot van den anderen te vorderen heeft na ontbinding eener vennootschap onder firma, is geen handelsschuld.

XVI.

De handteekening in blanco in dorso van een

wissel stelt niet daar eene praesumptio juris et de jure dat er eigendoms overgang heeft plaats gehad.

Eene zoodanige handteekening kan ook als quitantie voor gedane betaling gelden, waarvan het bewijs moet worden geleverd door hem die dit beweert.

XVII.

Indien de kantonregter zich onbevoegd verklaart naar aanleiding van art. 38 N°. 2 R. O. op grond dat de gedaagde den regtstitel heeft betwist, terwijl de eischer deze onbevoegdheid niet heeft weersproken, dan moet de eischer in dat geval door den kantonregter uit kracht van art. 56 al. 1 B. Rv. dadelijk en onherroepelijk in de kosten veroordeeld worden.

XVIII.

Gedaagden, die verschenen zijn op eene hun beteekende dagvaarding, erkennen daardoor de qualiteit hun in die dagvaarding toegekend, en zijn niet meer bevoegd op zoodanige naar hun inzien verkeerde qualificatie eene exceptieve verdediging te gronden.

XIX.

Ten onregte wordt door Mr. LIPMAN en anderen

beweerd, dat het hooger beroep vermeld in art. 647 B. Rv. altijd moet worden gebragt voor het Provinciaal Gerechtshof.

XX.

De strafvordering ter zake van laster kan niet worden gestuit door intrekking der klagte, zelfs niet al mogt het Openbaar Ministerie aan die klagte nog geen gevolg hebben gegeven.

XXI.

Het voorschrift van art. 185 al. 1 Sv. nl., dat door den president aan den beschuldigde moet worden gevraagd of hij iets heeft in te brengen tegen hetgeen door een getuige was verklaard of tegen hem ingebragt, is op straffe van nietigheid op te volgen.

XXII.

Onder het woord woonplaats, in art. 224 Sv. vermeld, is ook begrepen de gekozene, althans indien de dagvaarding betreft een misdrijf door den beklagde gepleegd in de uitoefening der hoedanigheid, om welke juist bedoelde woonplaats is gekozen.

XXIII.

De preventieve gevangenschap behoort zooveel mogelijk te worden vervangen door ontslag onder borgtogt.

XXIV.

De straf moet niet aan verjaring onderworpen zijn.

XXV.

Het regt van gratie is overbodig en derhalve af te keuren.

XXVI.

Sektescholen moeten door de regering niet worden ondersteund.

XXVII.

Het stelsel van afkoop van de militaire dienst verdient de voorkeur boven dat van plaatsvervangning.

XXVIII.

Landverhuizing moet niet belemmerd worden.

XXIX.

De arbeid van kinderen in fabrieken behoort door de wet te worden geregeld.

XXX.

Voorwerpen van vrijwillig algemeen gebruik, zijn geschikt om belast te worden.

XXXI.

Eene belasting op de inkomsten is niet aan te prijzen.

